

komise pro sjednocenou obec pražskou, z níž rovněž jmenováním vzešla užší správní komise. Teprve volbami provedenými 16. září 1923 bylo zvoleno a pak ustaveno ústř. zastupitelstvo hl. m. Prahy ve smyslu cit. zák. z roku 1920. Jak správní sbor, tak ústř. správní komise i užší správní komise byly tedy orgány jmenovanými mocí výkonnou a nebyly povolány volbou občanstva.

Není o tom sporu, že st-lka byla členem jmenované měst. správní rady, zvolené jmenovaným správním sborem podle zák. č. 39/18, a že bezprostředně po té byla jmenovaným členem užší správní komise podle zák. č. 692/1920. Členství v těchto správních sborech nelze však podle toho, co svrchu bylo vyloženo, považovati za členství v ob. radě ve smyslu odst. 2 č. 3 § 8 řádu vol. z roku 1919 a období, po která řečená kolegia své funkce vykonávala, nejsou »období« ve smyslu zákona. Z toho plyne, že zákonný důvod pro vzdání se členství podle odst. 3 cit. § 8, jež žal. úřad předpokládal, dán nebyl.

Žal. úřad ocitl se tedy v právním omylu, když zastávání úřadu člena v řečených sborech jmenováním vzešlých uznal za zákonný důvod resignace. Ježto pak příslušnost jeho k rozhodování o resignaci st-lčině opírá se toliko o existenci tohoto zákonného důvodu, jehož tu však ve skutečnosti není, nebyl žal. úřad za daného stavu věci příslušný o st-lčině resignaci rozhodovati a bylo proto rozhodnutí jeho pro nezákonnost zrušiti.

Č. 6241.

Stavební právo. — Administrativní řízení (Slovensko): * Za účinnosti župního zákona není konečným rozhodnutím župního úřadu ve věci stavebního povolení podle stav. statutu, platného pro město Lučenec z r. 1912 (schváleného v r. 1914).

(Nález ze dne 21. ledna 1927 č. 16135/26).

Prejudikatura: Boh. 3921/24 adm.

Věc: Štěpán a Jan D. proti župnímu úřadu ve Zvoleni o stavební věc.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Rozhodnutím z 8. března 1926 zamítl okr. úřad v L. žádost Rudolfa F. za povolení ke stavbě... Nař. rozhodnutím zrušil župní úřad ve Zvoleni rozhodnutí okr. úřadu a udělil Rudolfu F. podle §§ 12 a 13 stavebního statutu pro býv. župu Novohradskou žádané stav. povolení; k svému rozhodnutí připojil župní úřad právní poučení, že do tohoto rozhodnutí není přípustným další odvolání vzhledem k § 13 cit. statutu a § 6 zák. č. 126 z r. 1920.

Maje rozhodovati o stížnosti musel se nss nejprve z povinnosti úřední zabývati otázkou, zdali žal. úřad právem označil nař. rozhodnutí jako konečné rozhodnutí úřadu správního ve smyslu § 5 zák. o ss. V tomto směru dospěl pak soud k těmto závěrům: — — — —

Stav. statut pro město L. upravuje kompetenci úřadů ve stav. věcech vůbec v § 122. Odstavec 1 § 122 tohoto statutu jedná o kompetenci

ve věcech přestupků tohoto statutu, odst. 2 téhož § jedná pak o kompetenci ve věcech »čistě stavebních« a stanoví, že v těchto věcech rozhoduje v I. stolici měst. rada (magistrát), v II. stolici adm. výbor a v III. stolici min. vnitra. Nelze pochybovati o tom, že k věcem »čistě stavebním«, jež má na mysli odst. 2 § 122 cit. statutu, patří také věci týkající se stav. povolení (§§ 4 až 19 téhož statutu). Jest tudíž také pořadí stolic správních ve věcech stav. povolení posuzovati podle ustanovení odst. 2 § 122 tohoto statutu.

Toto ustanovení doznalo sice — jednak v důsledku přeměny města L., jež bylo dříve městem s reg. magistrátem, na velkou obec (§§ 4 a 10 vl. nař. z 21. září 1922 č. 275 Sb.), jednak pak v důsledku nové župní organizace provedené zákonem z 29. února 1920 č. 126 Sb. — změny v tom směru, že kompetence příslušející v uvedených věcech v I. stolici měst. radě (magistrátu) přešla počínajíc dnem 1. ledna 1923 na nový okr. úřad, a že kompetence příslušející v těchto věcech v II. stolici adm. výboru přešla tímž dnem na nový župní úřad (arg. § 8 cit. nař. č. 275 z r. 1922, vyhláška min. vnitra v dohodě s min. pro Slov. z 29. prosince 1922 č. 412 Sb., § 6 cit. zák. č. 126 z r. 1920, čl. 1. a 2. téhož zák. a §§ 1 a 2 vl. nař. z 26. října 1922 č. 310 Sb.). Naproti tomu nebylo uvedenými předpisy ani jinými zákonnými, řádně publikovanými normami nic změněno na kompetenci, která podle odst. 2 § 122 cit. statutu přísluší v uvedených věcech v III. stolici ministerstvu vnitra.

Z těchto úvah plyne tedy, že i za účinnosti nového župního zák. jest min. vnitra III. stolicí ve věcech povolení ke stavbám v obvodu města L.

V daném případě, kdy již rozhodnutí úřadu I. stolice bylo, jak nesporno, vydáno za účinnosti nového zákona, nebylo tedy nař. rozhodnutí, jež vydal v II. stolici župní úřad, rozhodnutím poslední stolice správní, nýbrž byl proti tomuto rozhodnutí přípustným ještě další opravný prostředek, totiž odvolání k min. vnitra. Žal. župní úřad označil tudíž neprávem své rozhodnutí jako konečné rozhodnutí úřadu správního ve smyslu § 5 zák. o ss.

Č. 6242.

Obecní zaměstnanci. — Učitelstvo. — Administrativní řízení (Slovensko): * Ani okresní ani župní výbory nejsou vůbec instancemi příslušnými rozhodovati o nárocích na služební požitky zaměstnanců velkých a malých obcí na Slov.

(Nález ze dne 21. ledna 1927 č. 126.)

Prejudikatura: Boh. 5812/26 adm.

Věc: Město K. (adv. Dr. Ant. Pevný z Prahy) proti župnímu výboru v Turč. Sv. Martině (za zúč. strany adv. Dr. Vlad. Domorázek z Prahy) o deputátní dříví pro bývalé městské zaměstnance.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.